

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَابِسُ»

الكافي، جلد ۱، صفحه ۲۶

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

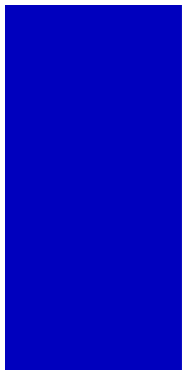
فرانسه

شناسنامه مطلب	
b-269-3	کد مطلب
بصیرتی / مباحث آموزشی / گام اول: اطلاعات سیاسی / مقدماتی	رده
فرانسه	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

جغرافیای فرانسه

فرانسه با عنوان رسمی جمهوری فرانسه (به فرانسوی: République française) یکی از کشورهای واقع شده در اروپای غربی می باشد که دارای منطقه ها و قلمروهای ماورابحار متعددی نیز هست. فرانسه یکی از سه کشوری است که دارای سواحلی هم در دریای مدیترانه و هم در اقیانوس اطلس می باشد (دو کشور دیگر عبارتند از اسپانیا و مراکش) به دلیل شکل نقشه

این کشور، در زبان فرانسوی به آن لقب (l'Hexagone معنی: شش ضلعی) را داده اند.

بر اساس مساحت، فرانسه کمابیش اندازه افغانستان است و بزرگترین کشور اروپای غربی و اتحادیه اروپا و همچنین سومین کشور بزرگ در کل قاره اروپا به شمار می آید. جمعیت فرانسه در حال عبور از مرز ۲۷ میلیون نفر است که با این رقم، فرانسه در رتبه دومین کشور پرجمعیت اتحادیه اروپا قرار میگیرد. مرکز فرانسه، شهر پاریس است. پاریس بزرگترین شهر این کشور و مرکز اصلی تجارت و فرهنگ فرانسه است.

سکولاریسم در فرانسه

قانون اساسی فرانسه بر اساس یک همه پرسی در ۴ اکتبر ۱۹۵۸ به رسمیت رسیده است. این قانون تأکید بر ایجاد کشوری سکولار و دموکرات دارد که مردم در آن، حق حاکمیت را ایجاد می کنند. اعلامیه حقوق انسان و شهروند که در انقلاب فرانسه تدوین شد و در نوع خود یکی از اولین سندهای تاریخی در این زمینه به شمار می آید، به نوعی بیانگر عقاید این کشور است.

وضعیت سیاسی کشور فرانسه

بعد از اواخر قرون وسطا، فرانسه تبدیل به یکی از قدرتهای برتر در منطقه اروپا شد به طوری که در قرون ۱۹ و ۲۰ دارای کلونیها و مناطق تحت استعمار بسیاری بود. همچنین در طول تاریخ طولانی این کشور، فرانسه تبدیل به مهمترین کانون پرورش بسیاری از هنرمندان، متفکران و دانشمندان در عرصه های گوناگون گردید تا جایی که این کشور را مرکز پیدایش و شکوفایی فرهنگ مدرن جهان می پندارند. در طی قرون هفدهم و هجدهم، جامعه علمی، فرهنگی و هنری فرانسه و متفکرانی که از سراسر اروپا به آن می پیوستند دورانی را رقم زدند که به آن «عصر روشنگری» اطلاق میشود و از لحاظ دستاوردهای فکری و اجتماعی یکی از درخشان ترین دوره های تاریخ بشر است. فرانسه چهارمین کشور دارنده بیشترین میراث جهانی یونسکو در جهان است که به همین دلیل، هر ساله بیش از ۵۳ میلیون توریست خارجی جذب این کشور میشوند. در عرصه هایی چون فرهنگ، علوم بنیادی، صنعت و فناوری، هنر، نظام، اقتصاد و سیاست، فرانسه یکی از کشورهای مهم و تأثیرگذار جهان می باشد. اینک سیاست حکومت فرانسه دارای حکومت متمرکز نیمه ریاستی است. قانون اساسی فعلی این کشور بر اساس فراندومی در ۲۸ سپتامبر ۱۹۵۸ تأیید و اجرایی شد که تأکید بسیاری بر تقویت رابطه شاخه اجرایی (دولت) با شاخه قانونگذاری (مجلس) دارد. شاخه اجرایی خود شامل دو قسمت می شود، قسمت اول ریاست جمهوری است که هر پنج سال با رای مستقیم مردم انتخاب میشود و ریاست شاخه اجرایی را بر عهده میگیرد و قسمت دوم مقام نخست وزیری است.

مجلس

مجلس فرانسه نیز از دو قسمت تشکیل شده، یکی شورای ملی و دیگری سنا. شورای ملی شامل نمایندگان محلی میشود که با رای مستقیم مردم برای دوره های پنج ساله انتخاب میگردند. این شورا قدرت انحلال کابینه دولت را دارند. اما قسمت دوم، سنا است که شامل سناتورها میشود. سناتورها برای دورههای شش ساله (بیشتر ۷ ساله) و توسط هیئت انتخابات انتخاب میشوند. قدرت قانونگذاری سنا محدود است. در صورت ایجاد شدن مشکل در بین شورای ملی و سنا، حرف مورد تأیید نهایی را شورای ملی خواهد زد.

قانون کشور فرانسه

قانون کشور فرانسه از نظام حقوقی رومی-ژرمنی استفاده می کند. به عنوان مثال، قاضی امکان ساخت و ایجاد احکام جدید را ندارد و می بایست بر اساس تفسیرش حکم را صادر کند (تفسیر مذکور باید مطابق با تفاسیر سایر قضات در شرایط مشابه باشد).

حقوق در فرانسه

حقوق در فرانسه شامل دو شاخه حقوق عمومی و حقوق خصوصی می‌شود. حقوق خصوصی شامل حقوق مدنی و احکام جزایی بوده، در حالی که حقوق عمومی در خصوص احکام اداری و قانون اساسی است. به طور کلی، قانون فرانسه شامل سه جزء اصلی می‌شود که عبارتند از حقوق مدنی، حقوق جزا (مجرمین) و اداری. احکام جزایی متمرکز بر آینده است. حقوق اداری هم که در بسیاری از کشورها جزئی از حقوق مدنی شمرده می‌شود، در فرانسه شاخه‌ای کاملاً مجزا است. فرانسه از کشورهای سکولار بوده و از احکام وابسته به دین استفاده نمی‌کند.

سیاست خارجی

فرانسه یکی از کشورهای عضو سازمان ملل متحد و یکی از پنج عضو دائم شورای امنیت این سازمان می‌باشد که حق وتو دارد. فرانسه همچنین از اعضای سایر گروه‌های بین‌المللی همچون گروه هشت، گروه بیست، ناتو، سازمان همکاری اقتصادی و توسعه و سازمان تجارت جهانی است. بسیاری از نهادهای بین‌المللی همچون سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، یونسکو، پلیس بین‌الملل، اداره بین‌المللی اوزان و مقیاس‌ها و فرانسه زبانی مقرر اصلی خود را در خاک فرانسه ایجاد نموده‌اند. قدرت اصلی این کشور بعد از دوران جنگ جهانی و بعد از پیوستنش به اتحادیه اروپا - که خود یکی از کشورهای مؤسس این اتحادیه بود - روی داد. فرانسه بعد از جنگ در دهه ۱۹۶۰ میلادی شروع به ایجاد روابط نزدیکی با آلمان، که بعد از جنگ تبدیل به ویرانه‌ای شده بود، کرد و توانست قدرت خود را افزایش دهد. کشور فرانسه از اعضای پیمان آتلانتیک شمالی - ناتواست اما بعد از ماجرای ارتباط نزدیک آمریکا و انگلیس با یکدیگر و در راستای حفظ استقلال سیاست خارجی و سیاست‌های امنیتی خود، به نشانه اعتراض، از عضویت در شورای فرماندهی ناتو انصراف داده و خارج می‌شود. فرانسه همچنین تمایل زیادی به شرکت در جنگ عراق نداشت. در سال ۲۰۰۹ و به دلیل حمایت‌های نیکولا سارکوزی، رئیس‌جمهور وقت فرانسه که گرایش زیادی به آمریکا داشت، فرانسه مجدداً به شورای فرماندهی ناتو ملحق شد. فرانسه از نظر اقتصادی و نظامی کشورهایی که سالها قبل، تحت استعمارش بودند، مانند چاد و ساحل عاج را حمایت کرده و حتی برای برقراری صلح در این کشورها، نیروهای نظامی خویش را روانه این کشورها می‌کند. در آخرین کمک نظامی، فرانسه برای کمک به ارتش مالی، نیروهای نظامی خود را برای کمک به این کشور اعزام نموده است.

بررسی وضعیت نظامی فرانسه

نیروهای مسلح فرانسه (یا به فرانسوی: Armées françaises) نیروهای نظامی این کشور هستند که تحت فرماندهی رئیس‌جمهور قرار دارند. این نیروها شامل سه دسته اصلی نیروی زمینی، نیروی دریایی و نیروی هوایی

میشوند. همچنین ژاندارمری فرانسه نیز از نهادهای نظامی این کشور است. کلیه واحدهای نظامی این کشور زیر نظر وزارت دفاع هستند درحالیکه ژاندارمری زیر نظر وزارت کشور فرانسه فعالیت میکند. ژاندارمری با کمک پلیس ملی وظیفه تأمین امنیت داخل کشور (روستایی و شهری) را بر عهده دارند. فرانسه از اعضای شورای امنیت سازمان ملل است که به شکل رسمی، از دارندگان سلاح های هسته ای میباشد. فرانسه پیمان ان پی تی را پذیرفته است.

اقتصاد فرانسه

دولت سوسیالیست، بسیاری از شرکتهای بزرگ، بانکها و بیمه ها را خصوصی اعلام نمود. اما چندین شرکت عمده از جمله ایرفرانس، فرانس تلهکوم، رنو و تالس در اختیار دولت است و در برخی از امور بویژه قدرت، حمل و نقل عمومی و صنایع دفاعی دولت حاکمیتی دارد. بخش ارتباطات راه دور برای بخش خصوصی بتدریج آزاد شده است.

صنایع فرانسه

از جمله مهمترین صنایع کشور میتوان به صنایع فلزکاری، ماشین آلات، شیمیایی، وسائط نقلیه، مواد خوراکی و مشروبات، منسوجات و البسه، هواپیماسازی، کشتی سازی، پتروشیمی، الکتریکی، اتمی و نظامی اشاره نمود. گندم، جو، سیب زمینی، چغندر قند، سیب، ذرت، برنج، انگور، ماهی، گاو و خوک نیز مهمترین محصولات کشاورزی و دامپروری کشور را تشکیل میدهند.

معادن فرانسه

مهمترین معادن کشور آهن، بوکسیت، پتاس، زغال سنگ، نیکل، نمک، نفت، گاز طبیعی، سولفور، ماده اولیه ساختمانی، سرب و روی، فسفات، پیریت و اورانیوم میباشد. ذخایر زیرزمینی نفت فرانسه نیز به ۵۰ میلیون بشکه بالغ میگردد.

جهانگردی در فرانسه

پاریس با ۷۰ میلیون گردشگر در سال ۱۹۹۸، فرانسه اولین کشور توریستی جهان، بالاتر از اسپانیا، آمریکا، ایتالیا، انگلستان، چین و مکزیک قرار دارد. درآمد فرانسه از این تعداد توریست برابر ۴۶/۳ میلیارد دلار بوده است. روز ملی فرانسه چهاردهم ژوئیه است. حاکمیت و اکثریت با مسیحیت کاتولیک است، ولی پروتستانها، یهودیها و مسلمانان نیز در این کشور زندگی می کنند.

اسلام در فرانسه

اسلام پس از کاتولیک دومین دین بزرگ در فرانسه محسوب می‌شود و به طور تقریبی دارای ۴ تا ۶ میلیون نفر جمعیت است که دارای سابقه فرهنگی هستند. در سال ۲۰۰۴، وزارت کشور فرانسه تعداد مسلمانان را ۴/۱ میلیون نفر برآورد کرد و تعداد فرانسوی‌هایی که اسلام آورده اند ۴۰ هزار نفر اعلام شده است. این در شرایطی است که بر اساس قانونی که در سال ۱۸۷۲ در این کشور تصویب شد، جمهوری فرانسه نباید در آمارگیری و سرشماری‌های خود پرسش دینی یا قومی مطرح کند.

جمعیت مسلمانان فرانسه

به دلیل روابط تاریخی فرانسه با جهان اسلام، مسلمان این کشور بزرگترین جامعه مسلمانان را در اروپای غربی و به طول کلی در اروپا را در خود جای داده است. اسلام، بعد از کاتولیک مسیحیت، به عنوان دومین دین این کشور به شمار می‌رود، به طوری که تعداد مسلمانان بیش از پروتستان‌ها و یهودیان این کشور است. تعداد فرانسوی‌های غیرعربی که اسلام آورده اند مشخص نیست، در میان آمار و نتایجی که درباره حضور مسلمانان مشاهده می‌شود می‌توان به این حقیقت اشاره کرد که تعداد زنانی که اسلام می‌آورند در مقایسه با مردان بیشتر است و ناظران تأکید کرده اند اسلام آوردن زنان مسلمان ارتباط چندانی به ازدواج با مردان مسلمان ندارد.

در انتخابات ملی سال ۲۰۰۴ جنبش جمهوری خواهی ملی (MNR) سیاست مخالفت با اسلامی سازی خود را ادامه داد. در سال ۲۰۰۴ دولت فرانسه چندین امام روحانی با تابعیت خارجی را اخراج کرد که به نظر دولت فرانسه مبلغ اسلام و اسلام‌گرایی بوده اند.

مساله حجاب :

پوشش حجاب در فرانسه یکی از بحث برانگیزترین مسائل از سال تاکنون بوده است. بحث اصولاً بر این متمرکز شده است که آیا دختران مسلمان در مدارس عمومی حجاب داشته باشند یا نه. اما این مسأله با اعتراضات شدیدی از سوی مسلمانان روبرو شده است. مسلمانان معتقدند ممانعت از داشتن حجاب در مدارس نوعی از تبعیض دینی است. آنها معتقدند که این امرکوششی است جهت تحمیل ارزش‌های سکولار بر آنها. وضع دولت فرانسه و عقیده عمومی رایج این ست که هرگونه نشانه تظاهر به اعتقادات دینی اعم از (پوشش یا نهاد) در ارتباط با هر دینی مخالف سیستم لائسیسته (Laicite) فرانسه می‌باشد. شیراک در دسامبر ۲۰۰۴ گفت که این مسائل [تظاهر به اعتقادات دینی] ناقض جدائی دین از سیاست است و باعث افزایش تنش در جامعه ای چون جامعه فرانسه می‌شود که فرهنگ‌های متعددی در آن وجود دارد و براساس نظام لائسیسته، قانون باید هر نوع پوششی را که نماد آشکار دینی در مدارس باشد ممنوع کند. این قانون در مارس سال ۲۰۰۴ در پارلمان فرانسه تصویب شد. این قانون (که گاهی از آن با عنوان قانون حجاب

فرانسه نیز یاد می‌شود) هر نوع پوششی را که تظاهر به اعتقادات دینی باشد، ممنوع اعلام می‌کند. مواردی که توسط این قانون ممنوع اعلام شده است شامل: حجاب مسلمانان، نماد ویژه یهودیان و یا صلیب بزرگ مسیحیان می‌باشند. اما درحقیقت آنچه که در عمل اجرا می‌شود فقط ممنوعیت استفاده از حجاب و علائم دینی مسلمانان است که این خود نشان دهنده ماهیت ضداسلامی و صهیونیستی دولت فرانسه است.

قانون اساسی

قانون اساسی مصوبه ۴ اکتبر ۱۹۵۸ عملکرد نهاد های جمهوری پنجم را تعیین می‌کند. این قانون مکرراً مورد تجدید نظر قرار گرفته است: انتخابات ریاست جمهوری با آراء عمومی (در سال ۱۹۶۲) مستقیم، درآمدی بر سرفصلی جدید در خصوص مسئولیت جزائی اعضای دولت (۱۹۹۳)، برقراری جلسه واحد پارلمانی، گسترش حوزه انتخابات (۱۹۹۵)، وضع مقررات موقت مربوط به اساسنامه نوول کالدونی (Nouvelle Calé donie (1998)، تاسیس اتحادیه اقتصادی و مالی، برابری دسترسی مردان و زنان به مناصب انتخاباتی، تشخیص قضایی دادگاه کیفری بین المللی (۱۹۹۹)، کاهش اختیارات رئیس جمهور (۲۰۰۰)

ساختار سیاسی فرانسه

• شورای قانون اساسی

شورایی متشکل از ۷ عضو که عهده دار هماهنگی انتخابات و مطابقت آن با قانون اساسی تشکل یافته و نیز قوانینی که به آن محول می‌شود، می‌باشد.

• نهاد ریاست جمهوری

رئیس دولت هر ۵ سال یک بار با آرای عمومی انتخاب می‌شود (پس از رفراندوم ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۰، دوره ریاست جمهوری ۵ ساله شد). رئیس جمهور نخست وزیر را تعیین می‌کند و اعضای دولت به پیشنهاد نخست وزیر انتخاب می‌شوند. او رئیس هیئت وزرا می‌باشد، قوانین را رسماً اعلام می‌نماید و نیز ریاست نیروهای مسلح را بر عهده دارد. او می‌تواند مجمع ملی را منحل کند و در مواقع بسیار بحرانی قدرتی ویژه اعمال نماید.

• نخست وزیر و دولت

دولت زیر نظر نخست وزیر سیاست کشور را تعیین و اداره می‌نماید او مسئولیت مجلس را بر عهده دارد. نخست وزیر مدیریت عملکرد دولت و ضمانت اجرای قوانین را بر عهده دارد.

• پارلمان

پارلمان از دو مجلس تشکیل شده است: سنا، که اعضای آن از سال ۲۰۰۳ با آرای عمومی غیر مستقیم و به مدت ۶ سال انتخاب شده اند (قبلاً این مدت ۹ سال بوده است) و نمایندگی ثلث اعضای آن هر سه سال یک بار قابل تمدید می باشد. آخرین انتخابات در سپتامبر ۲۰۱۱ برگزار شد. مجلس شورای ملی، که نمایندگان آن با آرای عمومی مستقیم و به مدت ۵ سال انتخاب شده اند. آخرین انتخابات در ژوئن ۲۰۱۲ برگزار شد. این دو مجلس علاوه بر نظارت بر دولت، عهده دار وضع قوانین هستند. در این مورد و در صورت عدم توافق، مجلس شورای ملی رای قاطع صادر می نماید.

• سنا

سنا متشکل از ۳۴۸ سناتور است که گروه های معروف آن عبارتند از: گروه سوسیالیست، اعضای همسو، و گروه اروپا محیط زیست، سبزه‌های وابسته، گروه اتحاد نهضت های مردمی، گروه اتحاد میانه رو و جمهوری خواه، گروه کمونیست، جمهوری خواه و شهروند، گروه تجمع دموکراتیک و سوسیال اروپائی، نمایندگان بی طرف

• مجلس شورای ملی

مجلس شورای ملی متشکل از ۵۷۷ نماینده است که برخی از گروه های معروف آن عبارتند از: سوسیالیست، جمهوری خواه و شهروند، اتحاد نهضت های مردمی، اتحاد دموکرات ها و مستقلین، رادیکال، جمهوری خواه، دموکرات و میانه رو، طرفداران محیط زیست

• دادگستری

دیوان قضایی فرانسه که مدافع آزادی های فردی است (ماده ۲۲ قانون اساسی) بنا بر یک تمایز اساسی، به وسیله دادگاه های قضائی که عهده دار رفع دعوی حقوقی بین اشخاص می باشند و دادگاه های اداری مسئول رفع دعوی حقوقی بین شهروندان و اولیای امور ساماندهی می شود. حوزه قضائی به دو دسته تقسیم می شود:

- دادگاه های قضائی مدنی: دادگاه حقوقی عام (دادگاه شهرستان) یا حقوقی خاص (دادگاه). دادگاه تجاری، دادگاه امور تامین اجتماعی و هیئت داورى که به دعوای حقوق بگیران و کارفرمایان رسیدگی می نماید.

- دادگاه های جزائی که به سه مقوله تخلف رسیدگی می نماید: تخلفاتی که توسط دادگاه پلیسی تشخیص داده شده اند، جرائمی که توسط دادگاه جنحه مورد قضاوت قرار گرفته اند، جرائمی که توسط دادگاه جنائی تشخیص داده شده

اند. و سرانجام دادگاه کودکان، دادگاهی خاص که به امور مدنی و کیفری می پردازد. دیوان عالی کشور عهده دار بررسی درخواست فرجام علیه حکم دادگاه استیناف است. دیوان عدالت اداری در راس دادگاه های اداری قرار دارد که در پایان تقاضای فرجام، قانونی بودن اسناد اداری را مورد قضاوت قرار می دهد. دولت نیز جهت رای بر روی لایحه های قانونی و برخی طرح های لایحه به این دیوان مراجعه می کند .

سیستم انتخاباتی فرانسه

سیستم انتخاباتی فرانسه را، از بسیاری جهات می توان پیچیده ترین روش موجود در اروپا دانست؛ آن قدر پیچیده که شاید باور کردن آن، برای غیرفرانسوی ها ممکن نباشد. احتمالا در حد سیستم عددشماری فرانسه که در آن، بر خلاف تمام دیگر جاهای دنیا، مثلا عدد ۷۶ خوانده می شود "شصت و شانزده" و به عدد ۹۹ می گویند "چهارتا بیست و نوزده" و حتی فرانسوی زبان های کشورهای همجوار فرانسه مانند سوئیس و بلژیک هم از این روش شمارش تبعیت نمی کنند. در این کشور، در کنار انتخابات ریاست جمهوری، سنا، مجلس ملی و پارلمان اروپا، انتخابات شوراهای منطقه، شوراهای دپارتمان و شهرداری ها نیز برگزار می شود که شیوه انجامشان در سال های گذشته، دستخوش تغییرات اساسی شده است. خاک اصلی فرانسه (بدون سرزمین های تحت کنترل آن در خارج اروپا) به ۹۵ "دپارتمان" تقسیم شده که در ۱۳ "منطقه" یا "رژيون" جای گرفته اند. تعداد این مناطق، تا یک سال پیش ۲۲ بود و در ۱۷ دسامبر ۲۰۱۴، به ۱۳ منطقه تغییر یافت که تقسیم بندی جدید، از آغاز سال ۲۰۱۶ اجرایی می شود. این ۹۵ دپارتمان، خود به بیش از ۳۶ هزار "کمون" تقسیم شده اند که هر کدام از آنها، شهرداری و شورای شهر جداگانه دارد. تعداد این شوراها در فرانسه، از هر کشور دیگری در اروپا بیشتر است. در مقام مقایسه، در آلمان ۱۱ هزار و در ایتالیا و اسپانیا حدود ۸ هزار شورای معادل وجود دارد. منتخبان شوراهای تصمیم گیرنده در هر کدام از این تقسیمات کشوری، دارای اختیارات جداگانه ای هستند که بعضا تفکیک آنها، به سختی ممکن است. به عنوان نمونه، در هر شهر، کودکان ها و مدارس ابتدایی تحت کنترل شهرداری هستند، مدارس راهنمایی (۳ سال بعد از دوره دبستان) زیر نظر شورای دپارتمان قرار دارند، دبیرستان ها زیر نظر شورای منطقه محسوب میشوند و دانشگاه ها، وابسته به دولت مرکزی هستند. شهرداری ها، همچنین عهده دار مسئولیت پلیس شهرداری، ثبت احوال (ازدواج، طلاق، مرگ، ...) و کلپ های حرفه ای ورزشی شهر نیز هستند. این در حالی است که از میان سایر وظایف شوراهای دپارتمانها، می توان به کمک مالی به کودکان و خانواده های نیازمند، کمک به معلولان، نگهداری افراد پیر در منازل و اداره تاسیسات و جاده های برون شهری اشاره کرد؛ همانطور که از میان دیگر مسئولیت های شوراهای مناطق، می توان از تدوین راهبری توسعه اقتصادی مناطق، اداره راه آهن و سرویس های حمل و نقل بین شهری و مدیریت دوره های آموزش حین خدمت نام برد.

برای انتخاب اعضای شوراهای فوق، انتخابات متنوعی در فرانسه برگزار می‌شود. به لحاظ زمانی، دو انتخابات ریاست جمهوری و پارلمان اروپا هر ۵ سال یک بار، انتخابات سنا هر ۳ سال یک بار (هر بار، برای نیمی از اعضای سنا) و انتخابات شهرداری‌ها، شوراهای دپارتمانی و شوراهای منطقه‌ای هر ۶ سال یک بار به انجام می‌رسند.

روش‌های متفاوت انتخابات

رقابت‌های انتخاباتی فرانسه، از سازوکارهای کاملاً جداگانه‌ای تبعیت می‌کند. در مقایسه با سایر آنها، انتخابات پارلمان اروپا (که در اتحادیه اروپا به شیوه یکنواختی برگزار می‌شود) پیچیدگی کمتری دارد. در این انتخابات، نه افراد، که لیست‌های انتخاباتی (احزاب یا ائتلاف‌های حزبی) که از ۵ درصد بیشتر رای بیاورند، می‌توانند به نسبت آرای خود، نماینده به پارلمان اروپا بفرستند. فرانسه در پارلمان اروپا ۷۴ نماینده دارد.

انتخابات ریاست جمهوری

در انتخابات ریاست جمهوری، به دست آوردن حداقل ۵۰ درصد آرا برای پیروزی در مرحله اول انتخابات ضروری است. در غیر این صورت، انتخابات با حضور دو کاندیدایی که بیشترین آرا را به دست آورده‌اند به مرحله دوم می‌رود که یک هفته بعد برگزار می‌شود. برای اینکه کسی بتواند در انتخابات ریاست جمهوری فرانسه نامزد شود، باید از میان حدود ۴۵ هزار نفر از مقام‌های انتخابی این کشور - از قبیل نمایندگان مجلس ملی، سنا یا پارلمان اروپایی، نمایندگان شوراهای منطقه و دپارتمان یا شهرداران - حداقل ۵۰۰ نفر را به حمایت از خود متقاعد کرده باشد.

انتخابات مجلس سنا

در انتخابات مجلس سنا، برخلاف سایر رقابت‌های انتخاباتی فرانسه، مردم به طور مستقیم رای نمی‌دهند و در عوض، "منتخبان" آنها برای انتخاب ۳۴۸ سناتور رای می‌دهند. در فرانسه لوایح و طرح‌ها، باید به تصویب هم مجلس ملی و هم سنا برسند؛ هرچند اگر نظر آنها متفاوت باشد، رای مجلس ملی نافذ خواهد بود. منتخبانی که میتوانند سناتورها را انتخاب کنند، حدود ۱۵۰ هزار نفر از مقام‌های انتخابی فرانسه هستند که شامل نمایندگان مجلس، اعضای شوراهای دپارتمانی و منطقه‌ای و اعضای شوراهای شهر می‌شوند.

انتخابات مجلس ملی

انتخابات مجلس ملی ۵۷۷ نفره فرانسه، که در ۵۷۷ حوزه انتخاباتی مختلف برگزار می‌شود، کمی پیچیده‌تر است. به منظور پیروزی در این انتخابات در مرحله اول، یک کاندیدا باید بیش از ۵۰ درصد آرای ریخته شده به صندوق‌ها در حوزه انتخابیه خود - و حداقل ۲۵ درصد آرای کسانی که در آن حوزه ثبت نام کرده‌اند - را به دست بیاورد. در صورتی

که هیچ کاندیدایی در مرحله اول از این شرایط برخوردار نشود، تمام کاندیداهایی که حداقل ۱۲/۵ درصد آرای ریخته شده را به دست آورده اند به مرحله دوم می روند که یک هفته بعد برگزار می شود. البته اگر فقط یک کاندیدا به چنین حدنصابی رسیده باشد، به همراه کاندیدایی که در میان رقبایش بیشترین رای را به دست آورده - هرچقدر باشد - به مرحله دوم می رود. انتخابات شهرداری هادر فرانسه، باز هم پیچیده تر است و در آن، مردم به لیست هایی با تعداد برابر زن و مرد رای می دهند. شیوه این انتخابات، که در تمام کشور به صورت یکسان انجام نمی شود، در کمون های دارای بیش از ۱۰۰۰ نفر جمعیت - به جز پاریس، مارسلی و لیون - به صورت زیر است: در مرحله اول انتخابات هر لیست انتخاباتی که حداقل ۵۰ درصد آرای ریخته شده به صندوق ها را به دست بیاورد، نیمی از کرسی های شورا را از آن خود می کند. کرسی های دیگر، به نسبت آرای به دست آمده، میان تمام لیست های انتخاباتی - از جمله همان لیستی که بیشتر از ۵۰ درصد آرا را به دست آورده - تقسیم خواهد شد. در صورتی که هیچ کدام از لیست های انتخاباتی ۵۰ درصد آرای مردم را به دست نیاورد، دور دوم انتخابات به فاصله یک هفته برگزار می شود. در دور دوم، تمام لیست هایی که در مرحله اول بیش از ۱۰ درصد آرا را به دست آورده باشند می توانند به طور مستقل شرکت کنند. در این مرحله، لیست هایی که در مرحله اول ۵ تا ۱۰ درصد آرا را به دست آورده باشند هم می توانند شرکت کنند، اما تنها در صورتی که با یکی از لیست هایی که بیش از ۱۰ درصد آرا را به دست آورده ائتلاف کنند. در مرحله دوم، لیستی که بیشترین تعداد آرا را به دست بیاورد، نیمی از کرسی های شورای شهر را تصاحب خواهد کرد و نصف دیگر، به نسبت آرای به دست آمده، میان تمام لیست های انتخاباتی - از جمله همان لیستی که بیشترین آرا را به دست آورده - تقسیم خواهد شد.

انتخابات دیارتمانی

انتخابات دیارتمانی در فرانسه، تفاوتی اصلی با رای گیری های دیگر دارد و آن اینکه مردم نه به احزاب و نه به افراد، بلکه به "زوج کاندیداها" رای می دهند که حتما یکی از آنها زن و دیگری مرد است؛ سیستمی که برای تضمین برابری کامل جنسیتی در تعداد زنان و مردان عضو شوراهای دیارتمانی وضع شده است. در مرحله اول این انتخابات، هر زوج کاندیدا که حداقل ۵۰ درصد از آرای ریخته شده به صندوق ها - و حداقل ۲۵ درصد آرای کل افراد ثبت نام کرده برای انتخابات در دیارتمان - را کسب کرده باشد، انتخاب می شود. در مرحله دوم، تمام زوج کاندیداهایی که حداقل ۱۲/۵ درصد ثبت نام کنندگان در مرحله اول را به دست آورده باشند با هم رقابت می کنند. اگر هیچ زوج کاندیدایی در مرحله اول حدنصاب ۱۲/۵ درصد را به دست نیاورده باشد، دو زوج کاندیدایی که بیشترین رای را در مرحله اول به دست آورده باشند، به مرحله دوم می روند.

انتخابات منطقه ای

سرانجام آنکه انتخابات منطقه ای نیز، به نوبه خود با تمام رقابت های انتخاباتی دیگر فرانسه متفاوت است. در این انتخابات، رای دهندگان به لیست ها (احزاب یا ائتلاف ها) رای می دهند. در مرحله اول این انتخابات، هر لیست انتخاباتی که حداقل ۵۰ درصد آرای ریخته شده به صندوق ها را به دست بیاورد، یک چهارم کرسی های شورای منطقه را از آن خود می کند. سه چهارم کرسی های دیگر، به نسبت آرای به دست آمده، میان تمام لیست های انتخاباتی - از جمله همان لیستی که بیشتر از ۵۰ درصد آرا را به دست آورده - تقسیم خواهد شد. در صورتی که هیچ کدام از لیست های انتخاباتی ۵۰ درصد آرای داده شده را به دست نیاورد، دور دوم انتخابات به فاصله یک هفته برگزار می شود. در دور دوم، تمام لیست هایی که در مرحله اول بیش از ۱۰ درصد آرا را به دست آورده باشند میتوانند به طور مستقل شرکت کنند. تمام لیست هایی که در مرحله اول ۵ تا ۱۰ درصد آرا را به دست آورده باشند هم می توانند شرکت کنند، اما تنها در صورتی که با یکی از لیست هایی که بیش از ۱۰ درصد آرا را به دست آورده ائتلاف کنند. در مرحله دوم، لیستی که بیشترین تعداد آرا را به دست بیاورد، یک چهارم کرسی های شورای منطقه را تصاحب می کند. سه چهارم کرسی های دیگر، به نسبت آرای به دست آمده، میان تمام لیست های انتخاباتی - از جمله لیستی که بیشترین آرا را به دست آورده - تقسیم خواهد شد.

